

N:o 100.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 maj 1891.
 — — — — Andra Kammaren den 14 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående stämpelafgiften.

(Bevillningsutskottets betänkande n:is 2 och 20 samt memorial n:o 18.)

Till Konungen.

Uti den 10 sistlidne april till Riksdagen aflåten proposition har Eders Kongl. Maj:t — med förklarande att Eders Kongl. Maj:t, under förutsättning af Riksdagens bifall till här nedan omförmälda förslag om stämpelfrihet i vissa fall för utslag i fattigvårdsmål, vore sinnad att låta utfärda en författning med föreskrift, att utslag i fattigvårdsmål af sådan beskaffenhet, som omförmäles i 48 § 1 mom. af kongl. förordningen angående fattigvården den 9 juni 1871, sådant berörda moment lyder i kongl. kungörelsen den 11 februari 1881, skall skyndsamt af Eders Kongl. Maj:ts vederbörande befallningshafvande genom magistraters eller kronobetjentes och fjerdingmäns handräckning delgifvas, förutom sökande och klagande, jemväl förklarande i de fall, då antingen genom utslaget försörjnings- eller ersättningskyldighet honom ådömts, eller ock målet af honom såsom sökande först anhängigjorts, samt att bevis om delgifningen skall af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande vederbörande vid anfordran tillhandahållas — föreslagit Riksdagen att besluta, att 7 § i kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 5 september 1890 skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Från stämpelafgift enligt denna art. äro befriade:
 Akademier och statens undervisningsverk;

Arrendatorer och brukare å egendomar, som genom domänstyrelsens försorg utarrenderas, äfvensom å dylika egendomar bosatte torpare och lägenhetsinnehafvare, i sådana på Konungens, domänstyrelsens eller Kongl. Maj:ts befallningshafvandes pröfning beroende frågor, som beröra deras rättigheter och skyldigheter gent emot kronan såsom jordens egare, dock med undantag af resolutioner angående medgifven öfverlåtelse af arrende- eller nyttjanderätt;

Embets- eller tjensteman — — — — — tjensten;

Fattigvårdssamhällen och fattigvårdsinrättningar; så ock annan, som är förklarande part i fattigvårdsmål; beträffande beslut, hvilket enligt lag bör genom vederbörande myndighets försorg honom delgifvas;

Hushållningssällskap, länens;

Häktad person i mål angående brott, hvarför han sitter häktad;

Innehafvare af nyttjanderätt till sådana statens fasta egendomar, som innehafvas såsom boställen af embets- och tjenstemän inom civil-, militie- och ecklesiasitikstaterna, eller blifvit anslagna kyrkor, akademier, hospitaler eller andra allmänna inrättningar, i sådana på förvaltningsmyndighets pröfning beroende mål och ärenden, som angå förhållandet mellan nyttjanderättsinnehafvaren såsom egendomens brukare och kronan såsom densammas egare;

Kronan;

— — — — — justieombudsman».

Vid behandling af detta ärende har Riksdagen, under förutsättning att ofvan omförmälda författning angående delgifning i vissa fall af utslag i fattigvårdsmål jemväl åt förklarande part kommer till stånd, beslutat, att ofvan omförmälda delar af förordningen angående stämpelafgiften skola erhålla den förändrade lydelse, som af Eders Kongl. Maj:t föreslagits.

På förekomna anledningar har Riksdagen härjemte funnit sig böra vidtaga vissa andra ändringar i förordningen angående stämpelafgiften. Enligt denna förordning förses patentbref för närvarande med en stämpelafgift af tjugufem kronor. Denna afgift har synts Riksdagen väl hög. Parter, hvilka utan särskild begäran äro skyldige att lösa utslag af kommerskollegium, under hvilket kongl. patentbyrån lyder, eller af de öfriga centrala embetsverken, skola, för så vidt utslaget icke upptager mer än ett ark, erlægga en stämpelafgift af allenast tio kronor. Det synes då hårdt, att uppfinnare, hvilkas verksamhet bör af staten underlättas och uppmuntras, skola nödgas erlægga en stämpel-

skatt af tjugufem kronor. Och Riksdagen har därför funnit det vara billigt och lämpligt, att stämpelafgiften för patentbref nedsättes till tio kronor.

Med anledning häraf har Riksdagen därför beslutat, det rubriken »patentbref» under § 3 i förevarande förordning skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Patentbref — 4:de afdelningen 10 kronor.»

För närvarande utgår stämpelafgiften för hvarje protokollsutdrag rörande lagfart vid underdomstolar å landet med 2 kronor för första arket och 1 krona 50 öre för hvarje af de öfriga arken samt vid underdomstolar i stad med 1 krona för hvardera af första och andra arken samt 1 krona 25 öre för hvarje af de öfriga arken. Stämpelfrihet är allenast medgifven för lagfarter, hvilka meddelas å fång till fast egendom genom giftorätt eller arf, der taxeringsvärdet å egendomen i dess helhet icke uppgår till 1,000 kronor.

Särskildt uti de delar af landet, der jorden är mycket styckad, drabbar berörda skatt ganska hårdt.

Till följd häraf afskräckas ofta arfvingar af mindre jordlotter från att inom lag stadgad tid lagfara sina fång, och såmedelst fördröjes det ordnande af lagfartsväsendet, som ifrån såväl statens som den enskildes synpunkt är synnerligen önskligt. Riksdagen har därför funnit en utsträckning af den nu stadgade stämpelfriheten böra ske och med anledning deraf beslutat, att under rubriken »protokoll» i § 3 af förordningen angående stämpelafgiften orden »protokoll angående lagfart å fång till fast egendom genom giftorätt eller arf, der taxeringsvärdet å egendomen i dess helhet icke uppgår till 1,000 kronor» skola utbytas mot orden »protokoll angående lagfart å fång till fast egendom genom giftorätt eller arf, der taxeringsvärdet å den egendom, hvarå lagfart sökes, icke uppgår till 1,000 kronor».

Med anmälan härom får Riksdagen tillika tillkännagifva, att i öfrigt ej några förändringar i förordningen angående stämpelafgiften blifvit vid innevarande riksdag vidtagna.

Stockholm den 14 maj 1891.

Med undersåtlig vördnad.